

Księga Daniela - Numer trzydzieści

Godzina strachu

Jeff Pippenger

2023-12-25

Lęk Belsazara przed tajemniczym napisem dotyczy nie tylko jego śmierci i końca szóstego królestwa w prorocестве biblijnym, ale także momentu w historii prorockiej, gdy strach ogarnia królów ziemi. Ich strach wywołuje „wschodni wiatr” islamu. Ich strach jest jak ból kobiety rodzącej, wskazując na postępujący, narastający ból, który pojawia się coraz częściej. Strach ten zaczyna się o „godzinie” uczy Belsazara, choć początkowo nadszedł 11 września 2001 roku. Od tego czasu wiatry zaczynają wymykać się z rąk czterem aniołom, którzy je powstrzymują podczas czasu pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy. Lament nad Tyrem, o którym mówi Ezechiel, określa Tyr, zadając prorocze pytanie: „Jakie miasto jest jak Tyr, jak zniszczone pośród morza?”

Okręty Tarszisz śpiewały o tobie na twoim rynku; a ty zostałaś napełniona i stałaś się bardzo wspaniała pośród mórz. Twoi wioślarze zaprowadzili cię na wielkie wody; wschodni wiatr rozbił cię pośród mórz. Twoje bogactwa i twoje targi, twoje towary, twoi marynarze i twoi sternicy, twoi kalafaci i ci, co zajmują się twoim handlem, oraz wszyscy twoi mężowie wojny, którzy są w tobie, i cały twój zastęp, który jest pośród ciebie, w dzień twojej zguby wpadną pośród mórz. Przedmieścia zadrżą na dźwięk krzyku twoich sterników. I wszyscy, którzy chwytają za wiosło, marynarze i wszyscy sternicy morscy, zstąpią ze swoich okrętów, staną na lądzie; i podniosą głos przeciw tobie, i będą gorzko wołać, i będą sypać proch na swoje głowy, w popiele będą się tarzać; i całkiem ogolą się z twojego powodu, i przepaszą się worem, i będą płakać nad tobą z goryczą serca i gorzkim zawożeniem. A w swoim zawożeniu podniosą nad tobą lament i będą nad tobą narzekać, mówiąc: Jakie miasto jest jak Tyr, jak ten zniszczony pośród morza? Gdy twoje towary wychodziły z mórz, napełniałaś wiele ludów; ubogaczałaś królów ziemi obfitością twojego bogactwa i twoich towarów. W czasie, gdy zostaniesz rozbita przez morza w głębinach wód, twoje towary i cały twój zastęp pośród ciebie upadną. Wszyscy mieszkańcy wysp zdumieją się nad tobą, a ich królowie bardzo się złęką, ich oblicza będą zatrwożone. Kupcy wśród ludów będą syczeć na ciebie; staniesz się postrachem i już nigdy nie będziesz. Ezechiela 27:25-36.

Tyr jest miastem lub królestwem, które kupcy ziemi gorzko opłakują, a potem pytają: «Które miasto jest podobne do Tyru?» Czynią to w „czasie”, gdy miasto zostaje rozbite w morzu. W osiemnastym rozdziale Apokalipsy nierządnicą Tyru, będącą nierządnicą Rzymu, która uprawiała nierząd z królami ziemi, jest określona jako to wielkie miasto, którego sąd przychodzi w jednej godzinie i w jednym dniu. Ona jest tym miastem, które wywołuje prorocze pytanie u lamentujących królów i kupców.

Dlatego w jednym dniu przyjdą na nią jej plagi: śmierć, żałoba i głód; i doszczętnie zostanie spalona ogniem, bo mocny jest Pan Bóg, który ją sądzi. A królowie ziemi, którzy z nią nierządu się dopuścili i żyli w przepychu wraz z nią, będą ją opłakiwać i lamentować nad nią,

gdy ujrzą dym jej spalenia, stojąc z daleka z obawy przed jej udręką, mówiąc: Biada, biada, wielkie miasto Babilon, miasto potężne! bo w jednej godzinie nadszedł twój wyrok. I kupcy ziemi będą nad nią płakać i lamentować, bo nikt już nie kupuje ich towarów: towary złota i srebra, i drogich kamieni, i pereł, i cienkiego lnu, i purpury, i jedwabiu, i szkarłatu, i wszelkie drewno tujinowe, i wszelkie naczynia z kości słoniowej, i wszelkie naczynia z najcenniejszego drewna, i z brązu, i z żelaza, i z marmuru, i cynamon, i wonności, i maści, i kadzidło, i wino, i oliwę, i wyborną mąkę, i pszenicę, i bydło, i owce, i konie, i rydwany, i niewolników, i dusze ludzi. A owoce, których pożyła twoja dusza, odeszły od ciebie, i wszystko, co było wyborne i wspaniałe, odeszło od ciebie, i już nigdy ich nie znajdziesz. Kupcy tych rzeczy, którzy przez nią się wzbogacili, staną z daleka z obawy przed jej udręką, płacząc i zawodząc, i mówiąc: Biada, biada, wielkie miasto, przyrodziane w cienki len, i purpurę, i szkarłat, i przystrojone złotem, drogimi kamieniami i perłami! Bo w jednej godzinie tak wielkie bogactwo obróciło się wniwecz. I każdy kapitan okrętu, i całe załogi na statkach, i marynarze, i wszyscy, którzy uprawiają handel na morzu, stanęli z daleka, i krzyczeli, gdy zobaczyli dym jej spalenia, mówiąc: Jakie miasto podobne jest do tego wielkiego miasta! I sypali proch na swoje głowy, i krzyczeli, płacząc i zawodząc, mówiąc: Biada, biada, wielkie miasto, w którym wszyscy mający okręty na morzu wzbogacili się dzięki jej przepychowi! bo w jednej godzinie zostało spustoszone. Objawienie 18:8–19.

Odpiecętowanie Objawienia Jezusa Chrystusa obejmuje poselstwo Wołania o północy. To poselstwo jest drugim prorocstwem z Ezechiela 37, które ożywia martwe, suche kości leżące na ulicach przez trzy i pół dnia jako potężną armię. To poselstwo zawiera prawdę, że to islam jest narzędziem, którego Pan używa, aby sprowadzić sąd wykonawczy na Stany Zjednoczone za przymus niedzielny. Ten sąd nadchodzi w "godzinie" wielkiego trzęsienia ziemi, która jest także "godziną", gdy na ścianie Belsazara pojawiło się pismo. To pismo wywołało strach, przedstawiony jako ogarniający wszystkich królów i kupców, gdy struktura gospodarcza planety Ziemi zostaje zburzona przez "wschodni wiatr" islamu, który potajemnie przeniknął do królestwa Belsazara przez zaniedbany dolny "mur" na południu.

„Miasto” lub królestwo, które królowie i kupcy oplakują i pytają: „Które miasto jest podobne do tego wielkiego miasta?”, to królestwo nierządniczy z Tyru, która wówczas śpiewa swoje pieśni i uprawia nierząd właśnie z tymi królami. Wszyscy prorocy mówią o końcu świata i zgadzają się ze sobą, więc kupcy Ezechiela to ci sami kupcy z osiemnastego rozdziału Apokalipsy. Trzykrotnie w osiemnastym rozdziale Apokalipsy lamentują: „biada, biada”, gdy wielkie miasto i struktura finansowa planety Ziemia zostają obalone. Greckie słowo oddane w tym fragmencie jako „biada” jest tym samym słowem, które trzykrotnie występuje w ósmym rozdziale Apokalipsy, w wersecie trzynastym, gdzie przełożono je innym angielskim słowem.

I ujrzałem i usłyszałem anioła lecącego środkiem nieba, który donośnym głosem mówił:
Biada, biada, biada mieszkańcom ziemi z powodu pozostałych głosów tręb trzech aniołów,
którzy mają jeszcze zatrzeć! Objawienie 8:13.

Królowie i kupcy oplakują zniszczenie światowej gospodarki słowami „ach, ach”, czyli „biada, biada”, a „Biada” jest symbolem islamu. Strach, który ogarnia Belsazara i jego możnych, gdy na ścianie pojawia się napis, jest tym samym strachem, jaki powstaje, gdy struktura gospodarcza

planety Ziemi zostaje zniszczona przez trwające ataki islamu, który Bóg wykorzystuje jako swoje opatrnościowe narzędzie, aby doprowadzić do wykonania swego sądu nad tymi, którzy piją wino Babilonu, to jest egzekwowanie niedzieli. Ta prawda stanowi temat „brzemienia” z dwudziestego trzeciego rozdziału Księgi Izajasza o nierządniczy „Tyru”.

Wyrok o Tyrze. Zawyjcicie, okręty Tarszisz; bo został spustoszony, tak że nie ma domu ani wejścia; z ziemi Kittim zostało im to objawione. Zamilknijcie, mieszkańcy wyspy; ciebie napełniali kupcy Sydonu, ci, którzy przepływają morze. A z wielkich wód nasienie Sichoru, żniwo rzeki, jest jej dochodem; i jest targiem narodów. Wstydz się, o Sydonie, bo przemówiło morze, nawet moc morza, mówiąc: Nie cierpię bólów ani nie rodzę dzieci, nie wykarmiam młodzieńców ani nie wychowuję dziewic. Jak przy wieści o Egipcie, tak srodze zatrwożą się na wieść o Tyrze. Przeprawcie się do Tarszisz; zawyjcicie, mieszkańcy wyspy. Czy to wasze radosne miasto, którego starożytność sięga dawnych dni? Własne jej nogi poniosą ją daleko na tułaczkę. Kto powziął ten zamiar przeciw Tyrowi, miastu koronującemu, którego kupcy są księżętami, którego handlarze są znakomitymi ziemi? Pan Zastępów postanowił, aby splamić pychę wszelkiej chwały i okryć pogardą wszystkich znakomitych ziemi. Przechodź przez swoją ziemię jak rzeka, córko Tarszisz; nie ma już siły. Wyciągnął rękę nad morzem, zatrząsł królestwami; Pan wydał rozkaz przeciw miastu kupieckiemu, aby zburzyć jego twierdze. I rzekł: Nie będziesz się już radować, uciśniona dziewico, córko Sydonu; wstań, przepraw się do Kittim; i tam nie zaznasz spoczynku. Oto ziemia Chaldejczyków; tego ludu nie było, dopóki Asyryjczyk nie założył jej dla mieszkańców pustkowia; oni postawili jej wieże, wzniesli jej pałace, a on obrócił ją w ruinę. Zawyjcicie, okręty Tarszisz, bo wasza siła została spustoszona. I stanie się w owym dniu, że Tyr będzie zapomniany na siedemdziesiąt lat, według dni jednego króla; po upływie siedemdziesięciu lat Tyr zaśpiewa jak nierządnica. Weź harfę, obejdz miasto, zapomniana nierządniczo; graj wdzięcznie, śpiewaj wiele pieśni, aby cię pamiętano. A po upływie siedemdziesięciu lat Pan nawiedzi Tyr i wróci ona do swego zarobku, i będzie uprawiać nierząd ze wszystkimi królestwami świata na powierzchni ziemi. A jej handel i jej zarobek będą świętością dla Pana; nie będą gromadzone ani odkładane, bo jej handel będzie dla tych, którzy mieszkają przed Panem, na syty pokarm i na trwałe odzienie. Izajasz 23:1-18.

Siedemdziesiąt lat, które są jak „dni jednego króla”, jest symbolizowane przez królestwo Babilonu, gdyż król jest królestwem, a dosłowny Babilon panował przez siedemdziesiąt lat. Siedemdziesiąt lat dosłownego Babilonu zakończyło się w „godzinie”, gdy na ścianach sali biesiadnej Baltazara ukazał się napis. Tej samej nocy został on zabity przez moc, która niezauważenie przeszła przez „mur”, gdyż wyprawiał ucztę, pijąc wino Babilonu, podczas gdy orkiestra Nabuchodonozora grała muzykę, nierządnicza Tyru śpiewała słodką melodię, a odstępczy Izrael tańczył i oddawał pokłony.

Wtedy strach ogarnął wszystkich, gdyż Bóg "powziął zamiar przeciwko Tyrowi" i "postanowił" "zmazać pychę wszelkiej chwały i okryć wzgardą wszystkich znamienitych na ziemi". Dlatego Bóg "wstrząsnął królestwami" "wielkim trzęsieniem ziemi" tamtej "godziny", gdyż "wydał rozkaz przeciwko kupieckiemu" królestwu, "aby zburzyć jego twierdze". W "godzinie" trwogi dla Belsazara królowie i kupcy zaczęli poszukiwać, aby zrozumieć znaczenie ognistych słów na ścianie. Śmierć Belsazara ma wkrótce nastąpić, lecz w tym momencie wciąż żyje. Dlatego starał się zrozumieć tajemnicze słowa i oferował mędrcom nagrody, jeśli potrafiliby odczytać pismo,

lecz nie było to możliwe, gdyż mędrcy Babilonu stosują metodologię studiowania Biblii, która była podróbką prawdy. Tajemnicze słowa są jak widzenie księgi, która jest zapieczętowana.

Wtedy weszli wszyscy królewscy mędrcy, lecz nie potrafili odczytać pisma ani oznajmić królowi jego wykładu. Wtedy król Belsazar bardzo się zatrwożył, jego oblicze się odmieniło, a jego możnowładcy osłupieli. Wówczas królowa, na skutek słów króla i jego dostojników, weszła do sali uczyty; i królowa rzekła: Królu, żyj na wieki! Niech cię nie trapią twoje myśli ani niech się nie odmień twoje oblicze. Jest mąż w twoim królestwie, w którym jest duch świętych bogów; a za dni twego ojca znajdowano w nim światłość, rozum i mądrość, jak mądrość bogów; jego to król Nabuchodonozor, twój ojciec — król, powiadam, twój ojciec — ustanowił przełożonym nad magami, astrologami, Chaldejczykami i wróżbitami; ponieważ w tymże Danielu, któremu król nadał imię Belteszassar, znaleziono znakomitego ducha, wiedzę i rozum, wykładanie snów, wyjaśnianie trudnych zagadek i rozwiązywanie wątpliwości. Niech więc przywołają Daniela, a on poda wykład. Wprowadzono więc Daniela przed króla. I rzekł król do Daniela: Czy ty jesteś tym Danielem z synów niewoli Judy, którego król, mój ojciec, przyprowadził z Judei? Słyszałem o tobie, że jest w tobie duch bogów i że znajduje się w tobie światłość, rozum i znakomita mądrość. A teraz przyprowadzono przede mnie mędrców, astrologów, aby odczytali to pismo i oznajmili mi jego wykład, lecz nie zdołali podać wykładu tej rzeczy. A o tobie słyszałem, że potrafisz wykladać i rozwiązywać wątpliwości. Teraz więc, jeśli zdołasz odczytać to pismo i oznajmić mi jego wykład, zostaniesz odziany w purpurę, na szyi będziesz miał złoty łańcuch i będziesz trzecim władcą w królestwie. Daniela 5:8-16.

Królowa w pałacu nie była żoną Baltazara, lecz królową jego dziadka i wiedziała, kto potrafi odczytać napis na ścianie. W królestwie był Kościół (bo kobieta jest w sensie proroczym Kościołem), który wiedział, kto potrafi zrozumieć Boże tajemnice.

W pałacu była kobieta, mądrzejsza od wszystkich — królowa dziadka Belszassara. W tej naglącej sytuacji zwróciła się do króla słowami, które wniosły promień światła w ciemność. „Królu, żyj na wieki — rzekła — niech twe myśli cię nie trapią ani niech się nie zmienia wyraz twego oblicza. Jest w twoim królestwie mąż, w którym jest duch świętych bogów; a za dni twego ojca znaleziono w nim światłość, rozum i mądrość, jak mądrość bogów; którego król Nabuchodonozor, twój ojciec, król — powiadam — twój ojciec, ustanowił przełożonym nad magami, astrologami, Chaldejczykami i wróżbitami; ... teraz niech zostanie wezwany Daniel, a on poda wyjaśnienie.”

„Wtedy wprowadzono Daniela przed króla.” Usiłując się opanować i okazać swój autorytet, Belsazar rzekł: „Czy ty jesteś tym Danielem, który jest spośród wygnańców z Judy, których król, mój ojciec, przyprowadził z ziemi Judy? Słyszałem nawet o tobie, że jest w tobie duch bogów i że znajduje się w tobie światłość, rozum i znakomita mądrość... A teraz, jeśli potrafisz odczytać to pismo i oznajmić mi jego wykład, zostaniesz przyobleczony w szkarłat, będziesz miał złoty łańcuch na szyi i będziesz trzecim w królestwie.”

Daniel nie był onieśmieszony wyglądem króla ani zmieszany lub zastraszone jego słowami. „Niech twoje dary pozostaną przy tobie — odpowiedział — a nagrody daj komu innemu; jednak odczytam królowi to pismo i wyjaśnię mu jego znaczenie. O królu, Bóg Najwyższy dał twojemu ojcu, Nabuchodonozorowi, królestwo, i majestat, i chwałę, i cześć... Lecz gdy jego

serce się wyniosło, a umysł zatwardział w pysze, został złożony z królewskiego tronu i odebrano mu jego chwałę... A ty, jego synu, o Belsazarze, nie uniżyłeś swego serca, choć wszystko to wiedziałeś, lecz wyniosłeś się przeciw Bogu nieba; i przyniesiono przed ciebie naczynia Jego domu, a ty i twoi dostojnicy, twoje żony i twoje nałożnice piliście z nich, i chwaliłeś bogów ze srebra i złota, z brązu, żelaza, drewna i kamienia, którzy nie widzą, nie słyszą ani nie rozumieją; a Boga, w którego ręku jest twój dech i do którego należą wszystkie twoje drogi, nie uwielbiłeś”.

'Oto napis, który został wypisany: Mene, Mene, Tekel, Ufarsin. A oto wyjaśnienie tego napisu: Mene: Bóg policzył twoje królestwo i położył mu kres. Tekel: Zostałeś zważony na wadze i znaleziony zbyt lekkim. Peres: Twoje królestwo zostało podzielone i oddane Medom i Persom.'

Daniel nie odstąpił od swego obowiązku. Postawił królowi przed oczy jego grzech, ukazując mu lekcje, których mógł się nauczyć, lecz tego nie uczynił. Belsassar nie zważał na wydarzenia tak dla niego znaczące. Nie odczytał właściwie historii swojego dziadka. Spoczywała na nim odpowiedzialność za znajomość prawdy, lecz praktycznej lekcji, której mógł się nauczyć i zastosować w życiu, nie wziął sobie do serca; a obrany przez niego sposób postępowania przyniósł nieuchronny skutek.

Była to ostatnia uczta pychy, jaką wyprawił król chaldejski; gdyż Ten, który długo znosi przewrotność człowieka, wydał nieodwołalny wyrok. Belsassar bardzo znieważył Tego, który wyniósł go na tron królewski, a jego czas próby został mu odebrany. Gdy król i jego dostojnicy byli u szczytu swych hulank, Persowie odwrócili bieg Eufratu i wkroczyli do niebronionego miasta. Kiedy Belsassar i jego możni pili ze świętych naczyń Jehowy i wychwalali swoich bogów ze srebra i złota, Cyrus i jego żołnierze stali pod murami pałacu. "Tej nocy" — jak głosi zapis — "Belsassar, król Chaldeczyków, został zabity. A Dariusz Med objął królestwo." Bible Echo, 2 maja 1898.

W samym środku kryzysu królowa (kościół) rozpoznała, że istnieje źródło, które może zidentyfikować „Future for America”. Daniel ponownie staje na swoim miejscu, aby wypełnić swój cel na końcu dni. Świadczenie sztandaru, dane w ognistym piecu przez Shadrach, Meshach i Abednego, jest teraz dane przez Daniela, który dopisuje do linii prawdy, że w „godzinie” kryzysu prawa niedzielnego ci, którzy reprezentują sztandar, zostaną postawieni przed władzami państwowymi, by zaświadczyć o prawdzie.

"Wydadzą was na sądy, ... tak, i przed namiestników i królów będziecie stawiani z mego powodu, na świadectwo im i poganom.' Mateusza 10:17, 18, R. V. Prześladowania będą szerzyć światło. Słudzy Chrystusa zostaną postawieni przed możnymi tego świata, którzy, gdyby nie to, być może nigdy nie usłyszeli ewangelii. Prawdę przedstawiano tym ludziom w fałszywym świetle. Słuchali fałszywych oskarżeń dotyczących wiary uczniów Chrystusa. Często jedynym sposobem poznania jej prawdziwego charakteru jest świadectwo tych, którzy są stawiani przed sądem z powodu swej wiary. Podczas przesłuchań ci są zobowiązani odpowiadać, a ich sędziowie — wysłuchać złożonego świadectwa. Łaska Boża zostanie udzielona Jego sługom, aby sprostać sytuacji. 'Będzie wam dane' — mówi Jezus — 'w tej samej godzinie, co macie mówić. Albowiem nie wy mówicie, lecz Duch Ojca waszego, który

mówi w was.' Gdy Duch Boży oświeca umysły Jego sług, prawda zostanie przedstawiona w swojej boskiej mocy i drogocенności. Ci, którzy odrzucają prawdę, staną, by oskarżać i uciskać uczniów. Lecz wśród strat i cierpień, nawet aż po śmierć, dzieci Pana mają objawiać łagodność swojego Boskiego Wzoru. W ten sposób ujrzy się kontrast między narzędziami szatana a przedstawicielami Chrystusa. Zbawiciel będzie wywyższony przed władcami i ludem." Pragnienie wieków, 354.

Podobnie jak trzech zacni mężowie, Daniel nie był zainteresowany żadnymi darami ani nie musiał przygotowywać tego, co zamierzał powiedzieć. Po prostu przedstawił interpretację "siedmiu czasów", przedstawionych na ścianie.

Będziemy kontynuować opowieść o Belshazzarze w następnym artykule.

Ci, którzy są niewierni dziełu Bożemu, są pozbawieni zasad; ich motywy nie mają takiego charakteru, by skłaniać ich do wybierania tego, co prawe, we wszelkich okolicznościach. Słudzy Boży powinni zawsze czuć, że znajdują się pod okiem swojego pracodawcy. Ten, który czuwał nad świętokradczą uczcią Baltazara, jest obecny we wszystkich naszych instytucjach, w biurze rachunkowym kupca, w prywatnym warsztacie; a bezkrwawa ręka równie pewnie zapisuje twoje zaniedbania, jak zapisała straszliwy wyrok na bluźnierczego króla. Potępienie Baltazara zostało zapisane słowami ognia: „Zważono cię na wadze i znaleziono cię lekkim”; a jeśli nie wywiążesz się ze swoich obowiązków powierzonych ci przez Boga, twoje potępienie będzie takie samo. Poselstwa do młodzieży, 229.